

[Askjær Jørgensen]

tor bliver reduceret til i nærheden af det niveau, den havde i 1970.

Vi mener helt klart, at der burde være loft, således at maksimalt 25 pct. af den erhvervsaktive befolkning er beskæftiget i den offentlige sektor og $\frac{3}{4}$ er beskæftiget i produktionssektoren. Det er noget, som vi mener der faktisk skulle være en lov om, og det er noget af det, vi har som mål. Vi mener, at man sagtens kan have en offentlig sektor i et velfærdssamfund, der baserer sig på, at 25 pct. af den erhvervsaktive del af befolkningen sørger for den offentlige sektor. Det er nøjagtigt det, vi tager udgangspunkt i.

Jeg har forstået, at hr. Arne Bjerregaard mener, at niveauet er for lavt, hvis man skal begynde at diskutere, at folketetinget skal tage mod til sig og sige, at nu har vi så og så mange penge til den sociale sektor, nu har vi så og så mange penge til undervisningssektoren, osv. Det mener hr. Arne Bjerregaard ikke man kan gå ind i. Det er der så ikke noget at gøre ved. Det vil sige, at hr. Arne Bjerregaard er tilhænger af det system, den socialdemokratiske finansminister kører efter, nemlig at man ikke tænker på enkelte tal på nogen områder, men man tænker på tusindvis af tal; den ene dag mener man, at det skal være så højt, og næste dag trækker man disse tal tilbage og foreslår nogle andre. Vi mener altså, der skal fast styring over tingene.

Hvis hr. Arne Bjerregaard vil gå ud i det private erhvervsliv og se sig omkring, så vil han se, at i de private erhvervsvirksomheder, der køres godt, kører man økonomien med en fast og sikker hånd. Der lægger man budgetter. Der tilrettelægger man, hvor meget man vil bruge på de enkelte områder, og det indretter man sig efter. Der kører det godt, men hvis det skal køre efter de forhåndenværende søms princip, som det gør i socialdemokratiet, så kuldsejler man. Det gælder, hvad enten det er en privat erhvervsvirksomhed eller et samfund.

Den offentlige sektor i Danmark kunne lære meget af massevis af dygtige danske erhvervsvirksomheder. Det synes vi man i langt højere grad skulle benytte sig af. Hvis man går ud og laver analyser på store danske erhvervsvirksomheder og på små danske erhvervsvirksomheder, så vil man se, at de, der klarer sig og klarer sig godt i disse svære tider, netop er de steder, hvor man virkelig

tager om ondets rod, det er de steder, hvor man virkelig tager fat på styringen. Der skal styring til i et samfund.

Derfor må vi beklage de mennesker, der ikke seriøst vil diskutere det forslag, vi har fremsat, de mennesker, der mener, at det danske samfund skal køres efter de forhåndenværende søms princip. Jeg beklager, at der er medlemmer af det danske folketing, der synes, det skal køre uden styring her i Danmark. Det synes vi ikke det skal. Vi vil opretholde vores forslag om en bedre styring af samfundet Danmark, og det vil vi fortsætte med. Uanset om SF kan lide det eller ej, og uanset om SF postulerer noget om vores forslag om grundlovens § 75 eller ej, så vil vi nok fremsætte dette forslag igen i næste folketingssamling, fordi det er et rigtigt forslag. Jeg tror, det tager nogle år, inden det trænger ind bag de tykke hjerner i de partier, hvor man tænker socialistisk; det er der ikke noget at gøre ved. Der er dog socialistiske lande, hvor man vedtager 5 års planer, har jeg læst i pressen. Jeg har aldrig besøgt de lande, men det er der altså nogle socialistiske lande der gør. Der dér med, at man vil styre lidt langsigtet, er altså ikke noget, vi har patient på i fremskridtspartiet. Det er der flere andre der har været inde på.

Når SFs ordfører går så langt som til at sige, at vi har spyttet de arbejdsløse i ansigtet, så må jeg nok sige, at man går lidt for vidt. Er det noget som helst i retning af at spytte nogen i ansigtet at sige, at de må få lov til at udføre et stykke arbejde for de penge, de får udbetalt? Er det ikke en menneskeret? Er det ikke det, der står i grundloven? Ja men hvad er det da for noget at påstå, at det er at spytte nogle mennesker i ansigtet, at de får lov til at præstere noget for det, de modtager? Ja men er det da ikke netop det, man snakker om ved arbejdsløsheden, at mennesker forsumper og degenererer ved lediggang? Menneskene bliver naturligvis bedre af, at de får lov til at yde noget for det, de modtager.

Jeg forstår, at SF synes, at det er bedre, at menneskene får lov at forsumpe i ledighed, end at de får lov til at beskæftige sig med noget. Det synes jeg faktisk er en holdning, som man kan kalde at spytte et menneske i ansigtet. Vi betragter det som positivt, at man kan få lov til at være aktiv, få lov til at gøre noget, men vi betragter det som meget